

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ioannis Perpiniani Valentini, Societatis Iesv
Presbyteri. Orationes Dvodeviginti**

Perpiña, Pedro Juan

Lvgdvni, 1622

Decima, ad Pium quartum Pont. Max. quam dixit Romae in atrio gymnasij
Societatis Iesv, cùm id ille beneficij gratiaequae causa humanissimè
inuiseret, pridie Kalend. Augusti, anno 1564.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13368

reconciliatis tot ciuitatibus, & suo corpori restitutis consensione doctrinæ, coiunctione voluntatum, honestate vitæ, illam diuinarum personarum naturæ vnitatem imitantes: quomodo credunt, videre post obitum possint, & sempiternâ ac beatâ vitâ cum Patre, & Filio, & Spiritu sancto vno Deo perfruantur, cui in omnem æternitatem gloria, & imperium debetur.

PETRI IOANNIS
PERPINIANI

AD PIVM IV. PONT. MAX.
ORATIO X.

CLARIOR præsentia tuâ quam Solis luce dies, & inopinato aduentu ad æternam posteritatis memoriam consecratus, tantam nobis omnibus lætitiæ voluptatem affert, P. B. quantam hæc iam illustris voluntatis erga nos significatio, tuumque summum orbis terræ de nostra Societate iudicium, debet afferre, sed obstat lætitiæ propè gestienti à tanta maiestate profectus metus, & quantum illa remittit ac dilatat animos, tantum hic contrahit, in angustumque deducit. Cuius enim quamuis paratam

& promptam audaciam non impediatur illius
aspectus quē principis Apostolorum suc-
cessorem; Ecclesiæ vniuersæ caput & Epif-
copum; summum Christianæ religionis in-
terpretem; omnium gentium parentem; al-
terum, quasi Christum inter homines esse
confitemur? Quod si tantæ nobis adessent
vel rerum, vel orationis copiam, quantas ista
maiestas diuinæ proxima postulabat; esse-
mus meliore animo, P.B. & aliquam officij
tantæ beneuolentiæ debiti partem persol-
uere certè conaremur: verum & omnem do-
mus exornandæ facultatem inopia præci-
dit; & laudum tuarum magnitudinem ora-
tio nostra reformidat; quæ magnoperè ve-
retur, ne si tot res, tam insignes, tam longè
latèque patentes coarctare; immensumque
dicendi campum, modicis huiusce dictionis
perangustæ regionibus definire voluerit, ab
iis, qui te circumstant, prudentissimis viris
iure rideatur. Dicēt alij, quibus vberius flū-
men ingenij tributum est, ædificia, portas,
vias restituta templa, nouas munitiones
urbis, pulcherrimam & copiosissimā sacro-
rum librorū officinam, cōmemorabunt pu-
blicam reipublicæ Christianæ pacem, quæ
te Pontifice maximo sic omnium principū
animos mutua charitate semper tenuit de-
uinctos, vt vnus omnibus terris imperare
videatur

videatur : celebrabuntur literis multorum, atque linguis diurni nocturnique labores tui, & illæ tam assiduæ vigiliæ atque curæ, quæ ad extirpandas falsas de rebus diuinis opiniones & errantes in viam reducendos penitus incubuerunt : conuentus illi Tridentini, tantæque summorum hominũ frequentia, & splendor ac decreta salutaria, te duce & auctore facta prædicabuntur, quæ cum omnia & auctoritate tua, quæ proximè ad diuinã accedit, comprobaris, & tam sedulò ad exitum adducenda cures, nulla vnquam ætas de tuis laudibus cõtescet. Bella vero Galliæ pro veritate, pro bonis moribus, pro Reip. Christianæ dignitate, contra perditorum hominum fraudem, corruptelas, consiliâque nefaria suscepta; & subsidia fidelissimæ atque antiquissimæ prouinciæ propemodum oppressæ, regi optimo, & singulari pietate, à suis ferè circumuento; bonis denique omnibus in illa tanta perturbatione ac desperatione rerum à te missa, quantam ad dicendum materiam, quantam ad ornandum copiam, quantam facultatem ad augendum illis præbebunt, quos Italia, ingenuarum artium secundum Græciam parens, alit veteris eloquentiæ hæredes, quam quondam accepimus in hac vrbe fuisse versatam? Ego verò te, P. S. cum vir

cutibus tuorum, tum actionū tuarum splendore beatū esse arbitror: nam cum eos circum te habeas propinquitate coniunctissimos, de quibus nihil vnquam audiuimus alienum vel ab humanitate, vel à maiestate tua; multa vero digna tuo nomine, digna genere, digna pietate; tu ipse nunquam ea meditari, dicere, agere desistis, quæ iucundam ad posteros reddant tui Pontificatus memoriam sempiternam. Mitto quibus, P. B. beneficiis publicè, priuatimque cumulatis, non dicam quàm multa contuleris in alias familias ordinum religiosorum, nostram hanc Societatem, vt tempore sic etià dignitate postremam quanto fueris amore complexus, vt alia plurima & certissima argumenta præteream, illa tua quotidiana liberalitas declarat, quæ cum pecuniam non exiguam in singulos annos ad hanc tantam multitudinem alendam vtrò suppeditaret, omnia à te summa nos expectare iubet. Cōuerte,, P. B. quoquo versus istos oculos, indices lenitatis & beneficentiæ: hæc atria, hos parietes illum hortum, hæc tecta circumspice; quidquid intæbere, totū id monumentum est humanitatis & liberalitatis tuæ tantò nobilius, quàm quæ in ornamentis & munitionibus vrbs constituta sunt, quantò corporibus tardis & abiectis celeres
 res

res ac diuinæ mentes antecellunt. Etenim cum antea inquilini in hac vrbe errarem, tu statim vt Pontifex maximus creatus es, nos in hoc tam amplo & illustri domicilio collocasti: quod cum omnia nostra merita per se vincat, à tua tamen incredibili benignitate superatur, quæ studens vetera beneficia nouis augere, neque humilitatem nostram, neque parietes inornatos nudosque contempsit, sed omnia magna & augusta effici verè sentiēs, quæ ipsa suâ luce decorarit, maiestatem illam, cui angustus est orbis omnium terrarum, in hanc domum, velut in vnum vrbis angulum, totam includit, vt illud munus tantum hoc tacito quasi testimonio de nobis multò & gratius, & illustrius redderent. Quæ cum ita sint, P. B. quas tibi nos gratias nec agere, nec habere possumus, pro tuis beneficiis immortalibus ac diuinis, eas vt tibi reddat, ab illo architecto, & gubernatore mundi Deo perpetuò precabimur: & qui suscepto vitæ instituto semper fuimus omnino tui, deinceps tum veteribus, tum recentibus meritis tuis, tibi magis obstricti, pro nostra virili parte, Deo bene iuuante, dabimus diligenter operam, ne qua pars officij nostri iure requiratur: atque hoc bonarum artium septi comitatu quem cernis, vt adhuc fecimus, & se-

392 *De auita dicendi laud: recap.*

dis Apostolicæ maiestati, & Ecclesiæ vni-
uersæ tum saluti tum dignitati seruiemus.
Tu, P. B. perge nostræ Societatis vel potius
tuæ, operam, ita vt facis, cum in aliis rebus
omnibus, tum in bene instituenda iuuentu-
tute verbis, auctoritate, re iuuare, quo ma-
iores tibi fractus ferre possit, & illud statue,
quod certè existimare debes, hos tam ala-
eres tuæ potestatis administros in tuis ma-
ximis occupationibus, tantisque de om-
nium gentium salute curis, tamen aliquâ
tuæ prouidentia parte contineri.

PETRI IOANNIS
PERPINIANI,

*Ad Romanam iuuentutem, de auita dicendi
laude recuperanda.*

O R A T I O VI.

A V D E O, patres religiosissimi,
gaudeo, vehementerque lætor,
intermissum anno superiore
Rhetoricæ docendæ munus, mi-
hi rursus hoc tempore fuisse mandatum, &
vt quid sentio loquar; diuino consilio factû
esse arbitror, vt apud sapientissimos æquis-
simosque viros plus ad hanc prouinciã ex-
perito